

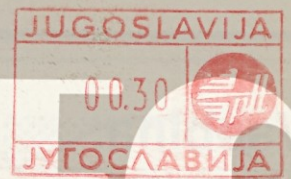
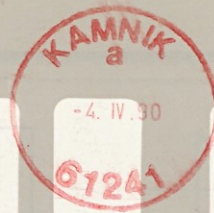
KAMNIŠKI

TEKSTILNA TOVARNA

Svilanit

poštni predaj 118
61241 KAMNIK

TEKSTIL

Svilanit

LETNIK XXVIII

LETO 1990

ŠTEVILKA 1

TISKOVINA

LJUDSKA KNJIŽNICA

61240 KAMNIK

Vsebina:

Osrednja tema:

Predvolilni pogledi 1

8. marec – dan žena
ali dan kot vsi drugi 5

Proizvodna dogajanja:

Tekstilna industrija je pred zlomom 6

Fotografski utrinek z referendumom:
Za podjetje 7

Iz uradnih listov za življenje:

Postave sa tajiste delavze pri
fushini, katere na dan ali po shihte
delajo 8

Iz dela sindikata in društev:

Občni zbor gasilskega društva
Svilanit 9

Sejemski živ-žav:

Delovna zapoved v Svilanitu
je potrošnik 10

Vahida Dedušić – ženska, ki ve kaj
hoče 11

Sejmi, sejmi, sejmi . . . 12

Priznanja našim sodelavcem 13

Upokojili so se:

Jožica Brojan, Ivanka Pavič, Milka
Balantič, Bogo Vrhovc 14

Za spominski album:

Dedek Mraz je prižgal iskrice v
otroških očeh 16

VIHRAVO POMLADNO PREBUJANJE

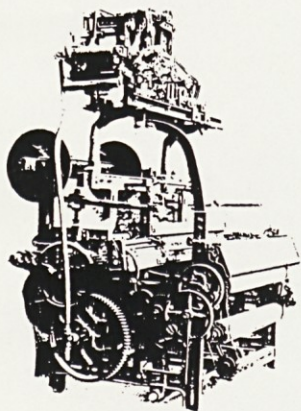
Pomlad, čas prebujanja in novega življenja; letošnja se je pravzaprav začela že v preteklem letu in si podala roko z jesenjo. Pa ne le v naravi; tudi v naši družbi in odnosih v njej se je začelo rojevati nekaj novega. Naša delovna organizacija se je na pragu novega leta odela v nov plašč – plašč podjetja, enovitega delovnega kolektiva, ki ga kot vsako novorojeno bitje čaka velika borba za obstoj. Preživetje tega novorojenca pa ni odvisno le od njega samega, kajti velika gospodarska kriza in politična nesoglasja so močno in nevarno razvalila našo domovino in jo potisnila na rob revščine, obupa in človeških stisk . . .

Časi, ko smo v jugoslovanskem socializmu prisegli na delavsko in razredno enotnost ter enotne interese so mimo. Začeli so pihati novi pluralistični vetrovi. Popkovina s samoupravljanjem, v katerega je bil vključen velik krog ljudi, ki pa so mnogokrat in v mnogočem odločali le navidezno, obenem pa je bilo le krinka, za katero se je skrivala odgovornost, se trga. Po petinštiridesetih letih se letošnje pomlad prvič srečujemo s svobodnimi, demokratičnimi volitvami, h katerim pristopamo z vso odgovornostjo. Ne predlagamo in iščemo ljudi, delegate, le zato, da bi zapolnili tolikšno število delegatskih mest kot nam jih predpisujejo samoupravni akti, temveč iščemo ljudi, ki jim zaupamo, da si bodo izborili dejansko pravico in moč odločanja. Ljudi, ki jih ne bo strah odpreti ust in povedati svoje mišljenje, ki bodo sposobni sodelovati v konkurenci misli in dejanj in se boriti za materialno in duhovno blaginjo in napredek ljudi.

Tudi v našem podjetju so priprave na volitve organov upravljanja v polnem teku. Na volitvah, 19. aprila se bomo odločali o ljudeh in upam, da se bomo odločili za tiste, ki bodo ne glede na to, ali so iz vrst zelenih, rumenih, modrih, socialistov, komunistov itd. o usodi tovarne odločali najbolje.

O predvolilnih pogledih pa v »osrednji temi«.

Mija Senožetnik

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«

Letnik XXVIII. št. 1, 1990

Glasilo izdaja podjetje »SVILANIT« Kamnik
za delavce in upokojence brezplačno

Glasilo ureja Uredniški odbor

Jože Nograšek, Anton Jerman, Sonja
Benkovič, Janez Kimovec, Marinka Pinterič

Odgovorna urednica: Mija Senožetnik

Tehnični urednik: Ivana Skamen

in Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov

Tisk in grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrija

PREDVOLILNI POGLEDI

Osrednja tema

Jagodic Ivan prebijalec kart v Svili

Nova zakonodaja precej poenostavlja delegatski sistem, seveda le v smislu zmanjševanja števila raznih samoupravnih organov, ne pa tudi zmanjševanja nivoja odgovornosti delegatov, ki bodo delovali v teh organih. S strani delovne enote si predlagan kot možni kandidat za člana delavske kontrole. Kaj meniš o teh spremembah?

Že do sedaj sem bil aktiven član naših samoupravnih organov. Bil sem predsednik delavske kontrole v Svili, član in predsednik delavskega sveta, deloval sem tudi v raznih komisijah. Na osnovi dosedanjih izkušenj bi lahko rekel, da so nekateri delegati postavljali vprašanja brez repa in glave. Vse preveč se je ovinkarilo, nihče pa ni hotel postaviti tistih vprašanj, o katerih se je za »vogali« dosti govorilo. Tako se je veliko govorilo o nepotrebnih kilo-

le šušljalo, konkreten pa ni hotel biti nihče, ker se je vsak bal sankcij s strani prizadetih. Zato menim, da bomo morali biti pri volitvah zelo pazljivi. Izbrati bomo morali res prave ljudi. Take, ki bodo znali in upali prenesti mnenje svoje delovne sredine in ne bodo na raznih sejah sedeli samo za »številko«.

Po novem ima Svila v delavskem svetu podjetja le tri predstavnike. Se bojiš, da bo v nekaterih problemih glede na specifičnost vaše proizvodnje prišlo do preglasovanja?

Kot sem že omenil, bo zelo pomembno kateri delegati nas bodo predstavljali na teh sejah. Takih, ki še gradiva prebrali niso in ki niso poznali mnenja svoje sredine smo imeli že dovolj. Res pa se bojim, da bo prišlo do preglasovanja v nekaterih, za nas pomembnih zadevah. Zato nisem povsem prepričan, da je ta sistem povsem pravilen in pravičen. Popolnoma pa se strinjam s tem, da se je zmanjšalo število raznih sestankov, saj se je porabilo pre-

Ivan Jagodic

metrih, dnevnicah, predvsem deviznih, da nekateri brez potrebe hodijo na poslovne poti, saj bi se prenekatero delo dalo urediti po telefonu. O vsem se je

več pomembnega časa, ki bi ga morali posvetiti predvsem proizvodnji, saj si tu ustvarjamo svoj kruh in ne na sestankih.

V letošnjem letu so bile ukinjene tudi nekatere komisije kot npr. komisija za družbeni standard in stanovanjska vprašanja, komisija za nagrajevanje, ukinjeni so bili tudi sveti delovnih enot. Bodo poslej imeli delavci na določena področja premajhen vpliv in ali obstaja bojazen, da se bodo zadeve reševale preveč enostransko?

Tega se ravno preveč ne bojim, ker bodo morali biti končni predlogi še vedno posredovani na delavske svete in tam bodo še možne določene spremembe. To pa seveda samo v primeru, če bodo delegati dovolj dobro podkovani na vseh teh področjih. Doslej sem deloval v komisiji za družbeni standard. Moram reči, da je bila ta komisija zelo aktivna in da smo odpravili prenekatero pomanjkljivosti, ki so se na tem področju pojavljale. Upam, da zaradi ukinitve te komisije ne bo prišlo do popolnega mrtvila na tem področju in da bodo izvoljeni delegati v delavski svet dobro opravljali svoje poslanstvo.

Kimovec Janez vodja proizvodnje PP Svila

Dalj časa v naši družbi govorimo o tem, da bo potrebno sestankovanje občutno skrajšati, ter se bolj posvetiti delu. Določen napredek se je že pojavil, nova zakonodaja v tem smislu precej poenostavlja delegatski sistem. Toda beseda poenostavitev se bolj nanaša na zmanjšanje števila raznih samoupravnih organov, ne pa tudi na zahtevnost odločanja delegatov. Kaj ti meniš o tem?

Če pogledam na splošno, lahko rečem, da se je v naši družbi dosedaj vse preveč sestankovalo. Veliko dragocenega časa se je porabilo za brezplodne razprave, delegati pa so bili v glavnem potrebni samo zaradi formalne prisotnosti, njihovega mnenja pa se ni kaj dosti upoštevalo.

Da je bilo dosedaj tako tudi pri nas, ne morem trditi, vsaj za nas v Svili ne. Dosedanje seje delavskega sveta Svile so bile konkretne, burne razprave

delavcev so bile največkrat argumentirane. Seveda se je mnogim zdelo, da so se velikokrat obravnavale nepomembne zadeve, vendar je bil to eden izmed pomembnih »ventilov«, da smo vskladili različna stališča. V glavnem smo obravnavali pomembne proizvodne informacije, organizacijske probleme in to brez dlake na jeziku. Zato smatram, da bo z novo organizacijo podjetja nastala določena praznina, saj se bo na delavskem svetu podjetja obravnavala problematika celotnega podjetja in se bojim, da ne bo več tiste »domačnosti« v razpravah kot do sedaj.

Poznano je, da si bil vsa dosedanja leta precej aktiven tako v podjetju kot tudi izven njega. Nabral si si kar precejšnjo zalogo delegatskih izkušenj – dobrih in slabih. V kolikor boš izvoljen v delavski svet podjetja, boš prav gotovo s pridom uporabil pridobljene izkušnje in poskušal upravičiti zaupanje sodelavcev ...

Osnovni motiv vsakega delegata je ta, da s pravimi argumenti zastopa tiste stvari, ki so s strani delavcev, proiz-

Janez Kimovec

vodnje in organizacije, ki jo zastopa, objektivne in to s ciljem čim boljšega poslovnega uspeha. Predvsem mora znati prenašati in zastopati potrebe delavcev. Že prej sem poudaril značilnost delavskega sveta Svile. V novi organiziranosti delavskega sveta pa bo Svila zastopana le s tremi delegati. Zato bo naloga vsakega delegata, ki nas bo zastopal težka. Zavedati se bo moral obojestranske odgovornosti, ker bo na eni strani potrebno upoštevati voljo delavcev, ki so ga izvolili, na drugi strani pa stremeti k čim boljšemu poslovnemu uspehu proizvodnega programa Svile. Zato smatram, seveda v kolikor bom izvoljen, da bom lahko pravično deloval samo v primeru, če bom znal pravilno uskladiti vse probleme, tako človeške kot organizacijske. To pa narekuje dobro poznavanje proizvodne problematike in predvsem dobro razumevanje v sredini iz katere izhajam.

Zadnje čase se veliko govori o presežkih delovne sile. Delavci se bojijo, da ne bodo kar čez noč ostali brez zaposlitve. Se bo to odražalo tudi pri delovanju delavskega sveta? Bodo delavci zato rajši molčali ...

Res se o tem zelo veliko govori in obstaja omenjena bojazen. Upam, da v Svilanitu do odpuščanja delavcev ne bo prišlo. Seveda pa se moramo vsi krepko zavedati in to od vodilnih delavcev navzdol, da bo v tej težki gospodarski situaciji potrebno opravljati tudi tiste naloge, ki niso konkretno zapisane v delokrogu, ampak ko to narekuje trenutna situacija. Mislim, da se pridni in vestni delavci nimajo česa bati. Veliko pozornosti pa bomo seveda morali v bodoče nameniti kadrovanju, da ne bo prihajalo do neljubih situacij.

Osolin Nina inštruktorica v tkalnici

Z ustanovitvijo podjetja se je število samoupravnih organov precej skrčilo. Vidiš v tem kakšno prednost?

Vsekakor je to po eni strani zelo pozitivna stvar, saj delavci dosedaj niso imeli več volje odhajati na sestanke. Posebej še zato, ker se problemi, ki so jih izpostavili niso reševali najbolje. Po navadi je na začetku mandata veliko sestankov, potem pa vse manj in vse prevelik vpliv posameznikov prehaja na končne odločitve. To velja predvsem za sindikat. Mislim, da tudi zamisel o skupnem delavskem svetu podjetja ni najboljša. Že dosedaj se na primer, ko smo obravnavali pritožbo delavca iz druge delovne sredine, nisem mogla realno odločati, ker sem premalo poznala njihove razmere. Sedaj pa bo to še bolj odmaknjeno in bojim se, da o realnem odločanju delegatov ne moremo govoriti. Predvsem smatram, da bi morala disciplinska komisija delovati na ravni delovne enote, saj se tu ljudje med seboj dobro poznajo, po navadi pa dobro poznajo tudi ozadje nastalega problema. Mene osebno je še po sejah delavskega sveta vedno spremljala misel ali sem pravilno glasovala ali ne.

So posredovana gradiva delegatom dovolj razumljiva in ali se lahko na osnovi posredovanih informacij pravilno odločajo?

Za gradiva sama ne vem, kako bi se še lahko drugače zapisala. Sama se sicer v številke ne poglobljam, ker me ne zanimajo, pa tudi nerazumljive so. Veliko bolj me zanima celotna proble-

Najprej je sama temà,
najprej je velik nič,
potlej je majcena deklica
in iz nje ljubek deklíč.

Iz njega mamica zraste,
a raste dolgo in mnogo let,
potem pa je to kar naenkrat
in jaz pridem na svet.

Iz mamice zraste mama
bogvekdaj, kar nekega dne,
ko še sama ne ve, da ji pada
prvi sneg na lase.

Ko jaz odrastem, raste
mama počasi nazaj,
dokler babica ne postane
in pride z vnuki v raj.

Tone Pavček: *Kako raste mama*

matika poslovanja podjetja od proizvodnje do prodaje. Poudarila pa bi to, da imajo delegati velikokrat na sejah kompleks pred vodilnimi delavci in se bojijo sprožiti določena vprašanja. Mogoče bi bile seje veliko bolj zanimive, če bi bili prisotni samo poročevalci.

Kaj tebe kot dosedanjega delegata v delavskem svetu in možnega bodočega pri odločanju najbolj moti?

Moram reči, da me moti kar precej stvari. Ko sprejemamo določeno zadevo, nam je ta prikazana v najlepši luči, ko pa se prične izvajati, pa šele vidimo napake. Tak primer je bila na primer reorganizacija delovne organizacije, ukinitve TOZD itd. Šele sedaj vidimo, da je bil to le pesek v oči in da je še vedno vse po starem. Nič nismo zmanjšali stroškov, nobenega delovnega mesta v vodstvu ni manj, vse kar se je naredilo je le to, da je bil ukinjen delavski svet TOZD. Z ozirom na to,

Joži Vrhovnik

posledica nove organiziranosti našega podjetja?

Za naše podjetje je ta sprememba velikega ekonomskega pomena, saj bo odslej na sestankih angažiranih veliko manj delavcev. Smo v času hude gospodarske krize, zato bo potrebno napeti vse delovne moči in čim manj sestankovati. Skozi dinar moramo gledati vsako uro, ki jo samoupravljalci presedimo na sestankih ter vse kilograme dragocenega papirja, ki se porabi za to. Potrebno se bo začeti še bolj racionalno obnašati.

Zakaj meniš, da te je tvoja delovna sredina predlagala kot možnega kandidata za člana delavskega sveta? Kako boš upravičila njihovo zaupanje?

Mislim, da me je moja delovna sredina predlagala zato, ker mi zaupa. Po svojih močeh bom poskušala opravičiti njihovo zaupanje in bom, v kolikor bom izvoljena, zastopala stališča, ki bodo v dobrobit nas vseh. Zavedam pa se, da je to zelo težka naloga. Izvoljen delegat bo moral dobro poznati problematiko iz svoje sredine, pa tudi iz drugih, saj bo le tako lahko pravilno soodločal o naši bodočnosti.

Nova zakonodaja prenaša na vodilne delavce veliko več pristojnosti. Se bo to odražalo tudi pri odločanju na delavskih svetih?

V našem podjetju ni bilo nikdar nič narobe, če je kdo odkrito povedal, kar ga je težilo. Zato sem prepričana, da tudi v zvezi z novo zakonodajo, ki prinaša več pristojnosti vodilnim delavcem ne bo drugače.

So gradiva za seje samoupravnih organov dovolj jasna, da se delegati na osnovi njih pravilno odločajo?

Na pripravljena gradiva dosedaj nisem imela pripomb. Mislim, da so bila jasna in razumljiva. S pripravo teh gradiv se ukvarjajo delavci, ki jim je določena problematika blizu in razumljiva. Poleg tega pa je potem informacija podana še na seji sami, tako, da delegati v primeru nejasnosti lahko zastavijo še kakšno vprašanje.

Z novo organiziranostjo podjetja so bile ukinjene komisije za družbeni standard in stanovanjska vprašanja, komisija za nagrajevanje... Bodo sedaj delavci na določena področja imeli premajhen vpliv in ali obstaja bojazen, da se bodo tako pomembne zadeve obravnavale enostransko?

Dosedanje delovanje teh komisij je bilo zelo pomembno. Odločalo se je o stvareh, ki se nanašajo prav na nas delavce osebno. Dodeljevanje stanovanjskih kreditov, razporejanje v počitniške kapacitete in osebni dohodki so tako pomembne zadeve, da se dejansko poraja občutek, da se bo to reševalo enostransko, ker delavci tu nimamo več svojih predstavnikov, ki bi zastopali naša stališča.

Trobevšek Ani robljka po širini

Anica, vaši rezultati dela kažejo, da ste izjemno dobra delavka. Poznani pa ste tudi po tem, da kar naravnost vprašate, kadar vas in vaše sodelavke zanima kakšna stvar. Ali menite, da vas je vaša delovna sredina prav zaradi teh vaših vrlin predlagala kot možnega kandidata v odbor delavske kontrole?

Sem pač tak človek, da rajši vprašam kar me zanima in dobim odgovor, kot

Nina Osolin

da se v proizvodnji zmanjšujejo delovna mesta in upokojitve ne nadomeščajo, bi se morali tudi drugod bolj racionalno obnašati. So pa še druge stvari, pri katerih delavci nimamo nobene besede oziroma, ne moremo nič soodločati. Vidimo, da nam iz tovarne bežijo mladi, sposobni strokovnjaki, na veliko se govori o nesposobnosti nekaterih, ponekod po dva delavca opravljata isto delo, plačana pa sta kot bi opravljala vsak svojega, pa se nič ne ukrepa. Kdo je odgovoren za to??? Delavci iz neposredne proizvodnje prav gotovo nismo, vendar pa zaradi tega trpi celotna delovna organizacija.

Vrhovnik Joži

likvidator računov v nabavni službi

Kakšne prednosti vidiš v zmanjšanju števila samoupravnih organov, kar je

Ani Trobevšek

pa da šušljam za vogalom. Skoraj na vseh zborih in sestankih se oglašim, povem kaj delavcem v proizvodnji ni jasno in kaj jim ni všeč. To je prav gotovo eden izmed vzrokov, da so me moje sodelavke predlagale.

Dolgo časa ste že delavka Svilanita, marsikaj ste spoznali v tem času in tudi precej aktivni ste bili. Kaj lahko poveste o tem?

V podjetju sem že trideseto leto. Res sem si v tem času nabrala polno izkušenj, dobrih in slabih. Vseskozi sem bila aktivna tudi v samoupravnih organih, kjer sem poskušala po svojih močeh kar najboljše delovati. V tem zadnjem mandatu sem bila namestnik člana delavske kontrole. Na sejo nisem bila klicana niti enkrat. Mislim, da vloga delavske kontrole ni več takšna kot bi morala biti. Spremenili so se tudi naši delegati. Včasih, ko sem se vrnila s seje, sem morala delavkam po celo uro pojasnjevati o čem smo sklepali. Sedaj pa niti ne vemo kaj se dogaja, saj nas nihče o ničemer ne obvešča.

Mislite, da so gradiva dovolj jasna oziroma ali ste delavci dovolj informirani o dogajanjih v podjetju. Navsezadnje je to tudi osnova za odločanje delegatov na sejah...

Mislim, da veliko delavcev sploh ne prebere gradiva, ne zapisnikov, ki so izobešeni na oglasnih deskah. Jaz preberem vse od prve do zadnje vrstice. Hudo narobe se mi zdi to, da so se ukinili sveti delovnih enot in zbori delavcev. Tako moramo za vsako stvar posebej vprašati obratovodjo in smo ji verjetno včasih s svojimi vprašanji že kar nadležne. Za delavce v proizvodnji so tako vsa pomembna dogajanja še

bolj odmaknjena. Premalo imamo stika z vodilnimi delavci, ki bi nam lahko s prve roke podali odgovore na zastavljena vprašanja. Zato se ne smemo čuditi temu, da se včasih porajajo razne govorice, takšne in drugačne, umestne ali pa tudi ne. Vodilni delavci bi morali zato večkrat priti med nas, se z nami pogovoriti in prenekateri problem bi lažje rešili.

Na katera področja dela mislite, da imajo delavci premajhen vpliv?

Delavci že dolgo nimajo nobenega vpliva več. Malo so krivi delegati sami, ker se premalo povežejo s svojo delovno sredino, na drugi strani so pa tudi gradiva že tako pripravljena, da skoraj ne dovolijo nobenih popravkov. Velikokrat bi sicer delegat bil proti

kakšnem sklepu, pa se enostavno ne zna izraziti in je zato rajši tiho ter glasuje za. Mislim, da je bilo to pred leti veliko bolj urejeno. Delegati smo gradivo prejeli pred sejo, vsi sklepi pa so se oblikovali na samem sestanku z upoštevanjem pripomb delavcev, če so seveda bile upravičene.

Nova zakonodaja veliko pristojnosti prenaša na direktorje podjetja. Bodo delavci zato imeli strah pred njimi in bodo rajši molčali v bojzani, da ne bodo kar čez noč postali presežek delovne sile?

Tudi to se bo dogajalo. Vendar dober in pravičen direktor tega ne bo izražal. Predvsem bodo uporabljali to tisti vodilni, ki ne prenesjo nobene kritike. Sicer pa se z »jezikom« še ne naredi velika škoda. Najdejo naj se tisti po tovarnah, ki delajo dejansko škodo in proti takšnim delavcem naj se ukrepa.

Turk Polona administrator teleprinterist v splošni službi

Z ustanovitvijo podjetja smo občutno zmanjšali število raznih samoupravnih organov. Sedaj bo manjše število ljudi soodločalo o naši bodočnosti. So te spremembe pozitivne?

Prednosti zmanjševanja samoupravnih organov zaenkrat še niso vidne, ker so se te spremembe izvršile šele pred kratkim. Prav gotovo pa je pozitivno to, da se bo odslej veliko manj sestankovalo, porabilo se bo manj papirja, torej bi se po tem takem morali zmanjšati stroški. Doslej so se ene in iste zadeve obravnavale kar na štirih

Polona Turk

delavskih svetih. Povsem jasno mi pa še ni, kakšno vlogo bo sedaj imel delavski svet podjetja in kaj bo vse njegova pravica in dolžnost. Tu predvsem mislim na ukinitve raznih komisij. Tako bodo morali biti v ta organ izvoljeni res pravi ljudje, ki bodo poznali problematiko, saj se bo le tako lahko objektivno odločalo. Zaupati pa moramo tudi strokovnim delavcem, ki pripravljajo razne predloge, saj si brez tega ne znam predstavljati dela samoupravnih organov.

Predlagana si kot možni kandidat za člana delavskega sveta podjetja. Kakšen bi po tvojem moral biti pravi delegat-predstavnik delavcev?

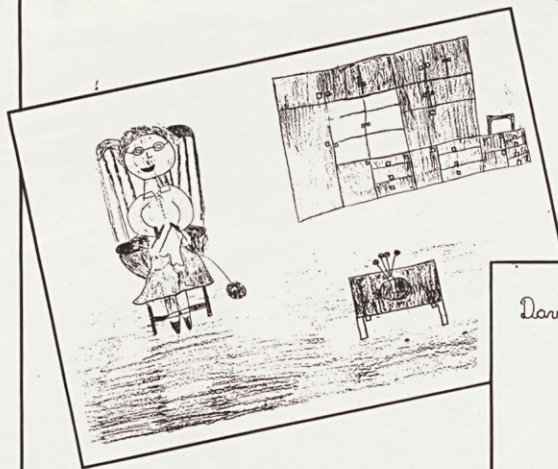
Ker dosedaj še nisem delovala v nobenem samoupravnem organu, mi je potek raznih sej nepoznan. Vse kar vem o tem, vem iz pripovedovanja drugih. Velikokrat slišim pripombe, da so vodilni naredili vse po svoje, da delegata ni nihče nič vprašal. Zato moramo za naše predstavnike izbrati »ta prave ljudi«, ki bodo znali in kar je tudi važno, si upali vprašati, kar jim ne bo jasno in za kar bodo mislili, da se ne dela v redu. Takih, ki samo kimajo je že dovolj. Je pa res tudi to, da imajo delavci kompleks pred vodilnimi in si zato velikokrat ne upajo spregovoriti, ker se bojijo posledic.

Misliš, da so gradiva, ki jih prejmejo delegati dovolj jasna in razumljiva in se na osnovi njih lahko odločajo?

Ker delam v splošni službi, kjer se izdaja večino gradiva, imam tudi priložnost, da ga preberem. Menim, da bi bila ta lahko bolj razumljiva, napisana predvsem v »slovenskem jeziku«, brez raznih, meni nerazumljivih strokovnih izrazov. Sigurno je to tudi eden izmed vzrokov, da se delegati na sejah ne oglašajo. Bojijo se namreč tega, če bodo preveč spraševali, da bodo obveljali za neumne in nevedne. Zato bo potrebno pravilnemu obveščanju delavcev v bodoče nameniti več pozornosti.

Maja

8. MAREC – DAN ŽENA ALI DAN KOT VSI DRUGI

MOJA MAMICA

MOJA MAMICA KUHA POSODO POMIVA
IN PERE. MAMICA SKRBI ZAME. DELA V
SVILANITH. MOJA MAMICA JE LEPA. JE
VELIKA IN PRIDNA.
DRAGAŠ RADO.
1R OŠ MEKINJE

David Kalivnik

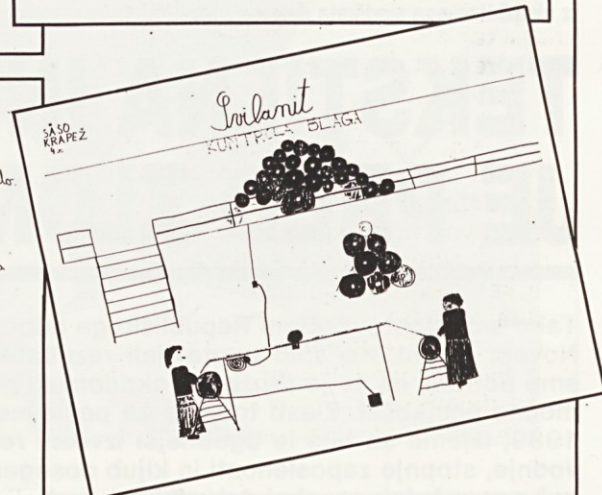
Mami na počitnicah

Moja mami komaj čaka na letošnji dopust in brezkulturne drave.
Dajajji prvi dopust na morje.
Bada plava in v soncu na plavi.
Ledi v snči brator, gleda ljudi in
turisar na plavi. Zvečer ne gre rada
na sprehod, ker jo pikajo komarji.
Kerilu postoji pri slikanjih, ki sli-
kajo turiste.
Najbolj pa ji je všeč, da na
v brator pridna, da v simboli
spocije.

Delovni dan moj mami

Delovni dan moj mami se začne zgodaj zjutraj. Vse ustane
majhno poprosi danostanji, malo kakor pa do po oklavenju je ti toplo.
Kato mi pripoveduje, kako se včasih na poti na tedi ne.
Dopamami je arduati doma. Teme leto se novo ustovamo
darilnit. To gema rada, gema mami in sicebni dnaj. To ustovami ve
zelo se ustovami mami dnaj. Teme pa pripovadi kasalo. Teme rada kuha
in peca pecivo.
Se kasalo je spet tako poprosiljanji. Kato gema raj ar
delavnico in zelo na ustovami dnaj. Teme rada poma ar moč.
Bo pa je čarna na pogledu, se mami ustovami, mami ar mami pladitli in mi
spite se kasalno puzlato.
Teme rada je delovni dan moj mami zelo mami
mami ar mami me potočis.

Liliana Gopip 4. r.

Otroci so že začeli skrivati majhna (edina) prisrčna darilca po skrivnih kotih, v omarah. Vsi nestrpni pričakujejo, kdaj bo že prišel tisti dan, ko bodo lahko ponosni prinesli darila vsak iz svojega skrivališča in ga izročili svoji mami, stari mami in babici. In te mamice, stare mame in babice so prav teh iskrenosti otroških daril najbolj vesele.

Tako je doma. Kaj pa v podjetju? Letos bo praznik žena minil brez rož in brez proslave mekinjskih šolarjev. Vse, kar so hoteli povedati ali zapeti, bodo letos predstavili kar z razstavo svojih del – narisanih ali napisanih. Za spremembo od lani nam bo torej ostala le razstava in pa denarni bon, ki pa žal, večini pomeni več kot stisk roke,

rdeč nagelj in nekaj prisrčnih otroških besed.

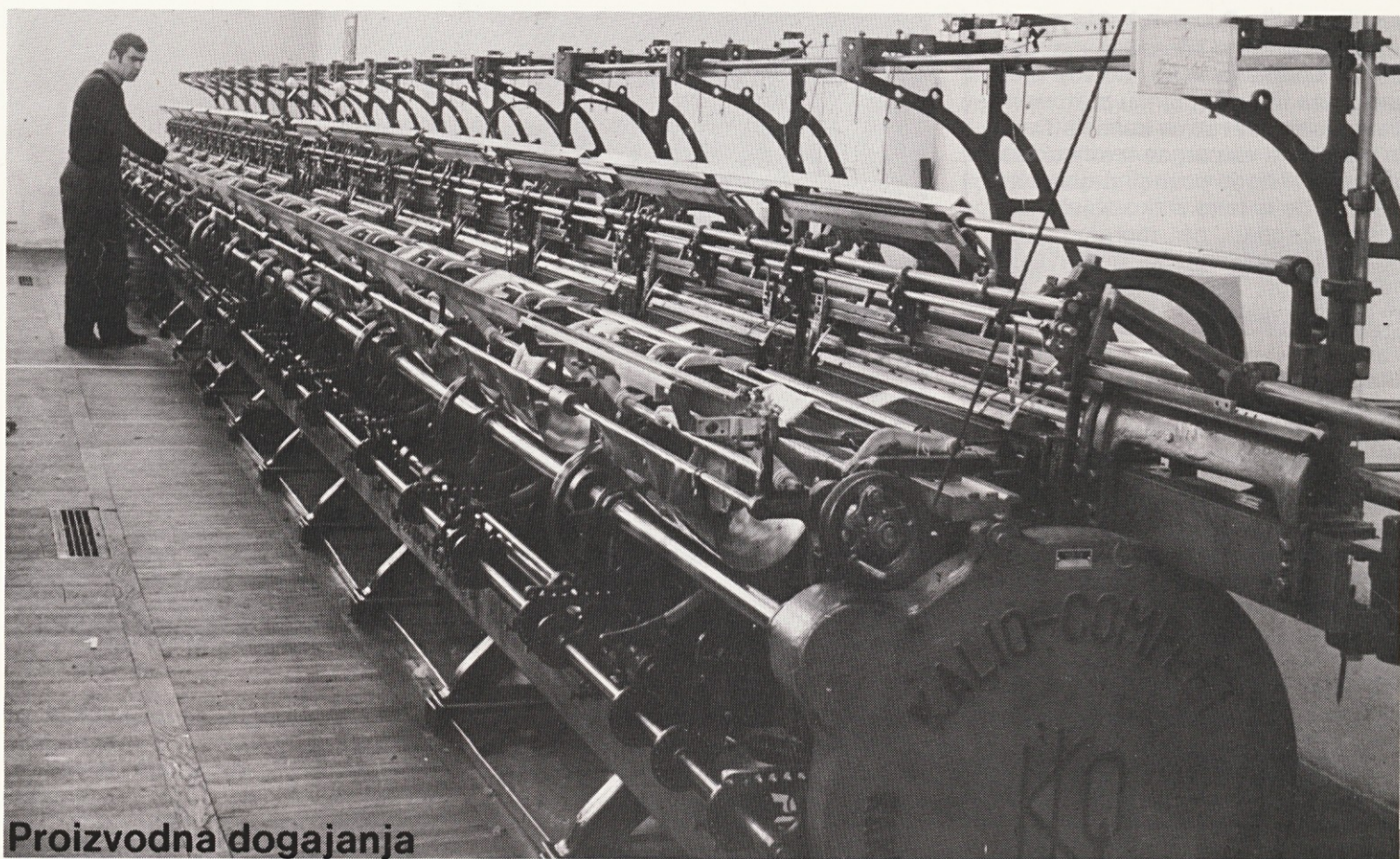
Ob vsem tem se sprašujem, koliko bi nas sploh bilo v menzi, če bi bila proslava za dopoldance v popoldanskem času in obratno za popoldance. Najbrž bi bilo pisanje odgovora nepotrebno.

Očitno je, da je čas rdečih nageljnov in proslav minil; v prihodnje lahko pričakujemo, ob vseh teh krizah in vsesplošnem pomanjkanju denarja, da nam bo ostal le še 8. marec DAN ŽENA z rdečim napisom na koledarju, preprosto in enostavno, tako kot dan letalcev, dan civilne zaščite, dan... Prosim, ne glejte drugih, krivi smo, žal mi vsi, vsak po svoje...

Nataša

Dopolnilo izjave našega sodelavca:

V prejšnji številki Kamniškega tekstilca je bil objavljen prispevek Statut podjetja – korak v svetlejšo prihodnost. Avtorica prispevka je objavila tudi izjave delavcev, kaj menijo o statutu, kot temeljnem aktu podjetja. Med ostalimi tudi izjavo našega sodelavca Milana Močnika, škrobilca osnov, ki med zapisanimi besedami pogrša tudi besed, ki so navedene pod notranjimi rezervami... Te se nanašajo na njegov predlog, da se ukine drseči čas za režijce in uvede enotni delovni čas za vse delavce v tovarni.

Proizvodna dogajanja

Iz skupščinskega sindikata delavcev tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije

TEKSTILNA INDUSTRIJA JE PRED ZLOMOM

Tako smo ugotovili člani Republiškega odbora sindikata na svoji skupščini v Novem mestu. Ko smo ugotavljali rezultate minulega štiriletnega obdobja, smo potrdili, da se je družbeno ekonomski položaj delavcev v obeh panogah močno poslabšal. Zlasti to velja za poslovne rezultate v letu 1987, 1988 in 1989, izjema so bile le ugodnejši izvozniki rezultati. Poleg zmanjšanja proizvodnje, stopnje zaposlenosti in kljub doseganju višje kakovostne ravni se izgube povečujejo, osebni dohodki pa vse bolj zaostajajo za ostalimi panogami gospodarstva. 54.000 zaposlenim v tekstilni industriji se zato v bodoče ne obeta nič dobrega.

Ob tem, kako v bodoče, je bil zelo kritičen dosedanji predsednik ROS-a Alopjz Omejc, ko je analiziral trenutni položaj delavca-tekstilca: industrija propada, ker ni denarja za oživitvev, gospodarstvo se izčrpava in izgublja bitko z državnimi strukturami, potaplja se štajerski in kranjski bazen, izvoz ni spodbuden kot da se je pozabilo, da sta tekstilna in usnjarska industrija veliko dajali za vzpon drugih. In kakšna naj bo ob tem vloga sindikata? Po njegovem je treba na vseh nivojih občine, republike in države aktivno poseči s strokovnimi argumenti in zahtevati nujne rešitve: zmanjšanje uvoznih dajatev in taks, zmanjšanje obremenitev gospodarstva, primerno stimuliranje

izvoza tistim, ki so ob blokadi prisiljeni izvažati. Bolj kot kdaj prej bo treba poskrbeti za socialno in materialno varnost delavca, ki ob nizkih osebnih dohodkih nima možnosti za normalno preživetje, kaj šele za normalno, človeka vredno življenje. V kolikor se ne bodo izvedle nekatere sistemske rešitve na zvezni in republiški ravni, se 15. april razglasi za generalni štrajk tekstilcev, da se opozori javnost na težak položaj tekstilcev.

V razpravi so predsedniku in sekretarki tov. Novakovi sledili še drugi člani ROS-a. Najbolj udarna sta bila mariborska predstavnika, saj MTT-ju Do Melje z 2000 zaposlenim grozi stečaj. Geslo TOVARN NE DAMO, NA CESTO

NE GREMO kaže na obup in krče, ki jih doživlja mariborsko delavstvo. Vprašala sta se, kako je kljub dobrim programom možen stečaj tovarne, kot da so oblastnikom naenkrat cilj stečaji oziroma zlom slovenskega gospodarstva. Družbena režija se mirno napaja« iz obubožanega gospodarstva ob istem ali še večjem številu zaposlenih, tovarne so v bankrotu, **delavci pa na cesti**. Zahtevala sta brezpogojno znižanje vseh vrst obremenitev, ki še nikoli doslej niso bile tako velike, racionalizacijo republiške uprave, pa tudi odpravo prevelikih razlik v pokojninah. Razpravljalec iz Šentjurja je bil kritičen do IS Slovenije in njegovega predsednika Šinigoja, ki odloča o prerezporeditvah dohodka po načelu JEMLJI, DELI IN VLADAJ – in ga daje šolnikom, zdravstvu, zgubarjem ... Vprašal se je, kdo in v čigavem interesu manipulira z delavci ter koliko časa še? Preprečiti bi bilo potrebno stečajne postopke ter ustaviti zahrbtno odpuščanje delavcev.

Podpredsednica ROS-a iz Slovenj Gradca se je vprašala, ali so tovarne LAST bank; delavci niso zaščiteni ne od države, niti od sindikata.

V nadaljevanju je sodelovalo še nekaj razpravljalcev, med njimi tudi predstavnik tekstilne industrije iz Otiškega vrha, ki je opozoril na zelo slab položaj izvoznikov ob zamrznjenem tečaju dinarja in višjih proizvodnih stroških. Predstavnik Peka iz Tržiča se je zavezal za drugačen delež članarine sin-

dikata s predlogom, da 2/3 ostane podjetjem, 1/3 pa se odvede na republiko in zvezo, kajti sindikat bo v oteženih socialno ekonomskih razmerah tudi sam potreboval več denarja za reševanje stisk delavcev. Opozoriti je še na to, da naj sindikalna vodstva že sedaj razčistijo z vodilnimi v podjetju, kakšna bo materialna varnost delavcev na dan stavke tekstilcev, če bo do nje prišlo. Ne pozabimo pa v podjetjih pomesti tudi pred svojim pragom, da nam naših napak ne bodo kazali drugi. Predsedujoči skupščine je k ocenitvi trenutnih gospodarskih gibanj pozval tudi dobrega poznavalca razmer, še posebej v tekstilni industriji, dr. Rina Simonettija. Ta je poudaril, če republiška kot zvezna vlada ne bo znižala **stroškov režije**, nam vsem skupaj NI REŠITVE. Prav tu se kaže popolna nesposobnost vlade, kajti vse države, ki so se spopadle z reformami in hiperinflacijo, so drastično zmanjšale število zaposlenih v državni upravi. V Jugoslaviji ni ne pravnega in ne finančnega reda, podjetja delajo samo s 15% lastnih sredstev, kar je nevzdržno. Kar pa se tekstilcev v Sloveniji tiče, že lahko vpijemo, da ne sme biti stečajev, vendar je po blokadi ponudba tekstila dvakrat prevelika; to je rezultat neke zgrešene ekonomske politike, zato je jasno, da bodo ostali le najboljši. Trgovina je ta položaj izkoristila in izsilila plačevanje nad 45 dni, zavedati pa se moramo, da se tekstil NE BO plačal v 10 dneh. Obstajata samo **dve rešitvi**: IZVOZ ali ZMANJŠANJE PROIZVODNJE. V pripravi so sicer nekateri ukrepi za znosnejši izvoz in zmanjšanje uvoznih dajatev, vendar samo to tekstilne industrije še ne bo rešilo. S stališča sindikalnega dela pa aktivnostom svetuje, da bi delavci in vodstva morali zahtevati višje OSEBNE DOHODKE in s tem postaviti višjo ceno svojega dela. Zaostajanje osebnih dohodkov tekstilcev za 20% napram povprečju gospodarstva ni sprejemljivo. Dolgoročno pa je potrebno zmanjševanje proizvodnje in zaposlenih. Kajti s stališča ekonomske in tržne logike velja pravilo - **PODJETJE USTVARJA DOBIČEK ALI PA GA NI**. Kot da je dr. Simonetti na nas deloval kot hladen tuš, da smo se še bolj zavedli resnosti položaja, v katerem se nahajmo kot tekstilci.

V poznih popoldanskih urah smo se tekstilci iz našega skupnega srečanja na skupščini sindikata razšli z nič kaj obetavnim pogledom na prihodnost. Šlo bo za preživetje ob trdem in strokovnem delu z vsemi posledicami tako stečajev kot drugih oblik nezadovoljstva delavcev. Zato bodo to delo zmogli le sposobni sindikalni aktivisti, ki bodo znali zahteve delavcev čimbolj radikalno postaviti pred vodstva podjetij in celotno družbo.

Anka Hubad

Fotografski utrinek z referenduma

ZA PODJETJE!

V Frotirju ...

v Svili ...

in v DSSS ...

**Iz uradnih listov
za življenje**

POSTAVE

sa tajste delavze pri fushini, ktere na dan, ali po shihtu delajo.

§ 1.
Zhas sa delo se sazhe ob shesteh ajutra, ino terpi do sedmich s'vezher.

§ 2.
Savolj zhasa sa pozhivali, so ukashe, da je od osmeh ajutra do pol deveteh sa kosilzhanje, od dvanajsteh do jedno ob poldne sa jushino, ino od stireh do vintelz na pet sa malo jushno, zhasa dovoljeno.

§ 3.
Zhas sa pozhivanje se bode s' svonjam nasnanilo.

§ 4.
Kteri pet minut po nasnananje s' svonjam se pri svojom delom ne najde, bode pervikrat sa 1/4 shiht, drugikrat sa zeli shiht pokasnan ali postrafan, ino tretjizh bode usaki tak ino gospodovega dela ispushen.

§ 5.
Nobeni delavez sme med delavnom zhasu kaj drugoga delati, kar mu ni od svojoga predpostavljenega narozheno. Bode delavez pri drugemu opravilo najden, taku more sa pol shiht postrafan biti.

§ 6.
Nobeni delavez sme tajsto delo, ktera mu je od svojega mojstra narozheno, samovoljujo sapustit, preden da se ne pri tistemu uglesi. Kdo se proti to postavu pregreshi, bode sa pol shiht postrafan.

§ 7.
Vojstro sapovedano je u fushino spravno dela tabak kaditi, kakot tudi u usih poslopjah, u kterih mashinisti, kluzharji misarji ino tesarji delajo, med zelom delavnom zhasu. Usak nepotrebnj poloim ali ropot se bode s' pol shihtu postrafalo.

§ 8.
Med delom s'komo kaj govoriti, kar k'gospodovom opravilom ne shihtu, ni pripusheno. Kteri se proti to postavu pregreshi, temu se bode pol shiht dol potegnulo.

§ 9.
Ima delavez svojo od mojstra nalosheno delo storjeno, taku se more naglo pri tistemu sa drugo delo priskerheli, ino no zhakati, da ga bres dela najde. Tajistemo, kteri se bres opravka najde, bode pol shiht dol potegnul.

§ 10.
Tudi ni pripusheno, da ob delavnom zhasu delavza drugo ljudi, naj bodejo tuje ali snane obiskajo; delavzu jo nalosheno, take obiskovanje ne prijemat. Zho tuje gospode fushino pregledujejo, so ne sme sh'njim pogovarjat. Usaki, kteri bode pri takom govoru ali obiskovanju najden, bode sa pol shiht postrafan.

§ 11.
S'holi delavez doma, taku more nekdo od svojeh ljudi njegovom predpostavljenom to napovedat. Verjet se more, da je svojo delo samovoljujo sapustil, zho to ne stori.

§ 12.
Isostano delavez od svojega dela, da bi sa to dost verjetno usroke ne napovedat mogel, ali isostane bres dovolenja svojega predpostavljenega, taki delavez nima vezh dela pri fushino.

§ 13.
Delavez, kteri gosposko rezh ali orodje, ktere mu je sa svoj opravil u roke dano, tako slabo oberne ino porabi, da slomi, ali skodu napravlja, je sadershan, skodu povernit.

§ 14.
Delavez, kteri je savolj pregreshka delo sgubil, ne pride vezh u gospodovo delo.

§ 15.
Vojstro je sapovedano, snotrj ali blis fushine, med hisham, bres dovolenje gospodov ali mojstra ogenj napraviti. Sa zeli shiht bode tist postrafan, kteri bode takoga pregreha kriv.

§ 16.
Usak delavez more svojega tovarsha spodobno ino ljubeznivo sa svojega prijatelja imet. Kreg ino Savzastvo je terdo sapovedano. Kteri se ne taku obuasha, ne bode u shlushbo obranjen.

§ 17.
Mishi delavez, da mu jo skos strafa kriviza sgodila, taku ima pravizo, se zhes to u kancelio sa pritoshit. Usakemo se hozho tamkaj svojo pravizo dajati, samo, zhe jo res dolshen, more sa to she entolikovezho strafa terpet.

§ 18.
Ki gospode le te bolshje usakoga delavza shelijo, kar mu le k'vovjomu koristu ino pridu slushi, tako tudi upajo, da bojo delavzi se tanjko to postavu derzhali.

Sato jo tudi vishem predpostavljenem terdu nakladano, svesto sa to gledati, da se ta sakon popolnoma dopolni.

§ 19.
Dnarje, ktere so od strafe sberajo, tezhejo u bratovsko kaso, ino se bojo sa boljenistvo delavzov porabili.

Fushinska oblastina na Prevali 15. den Septembra 1832.

Fushinski nazheluik:

OBČNI ZBOR GASILSKEGA DRUŠTVA SVILANIT

IZ DELA SINDIKATA
IN DRUŠTEV

Zadnjo soboto v mesecu januarju smo imeli Svilanitovi gasilci svoj vsakoletni občni zbor v svojem gasilskem domu. Zbora se je udeležilo kar 35 članov društva in dva častna člana društva in sicer Milena Podgoršek in Alojz Konda, ki je tudi ustanovitelj društva. Od občinske gasilske zveze sta bila delegata za naš zbor Jože Osenar in An-

Sonja, le tako še naprej!

Za gasilski pomladek je poskrbljeno

Hvala vam, za vašo skrb in delo pri požarni varnosti

ton Osenar, od povabljenih s strani podjetja pa so se vabilu odzvali direktor Matija Jenko, Florjan ing. Torkar, Bogo Wiegele in predsednik sindikata Jože Nograšek. Po pozdravnem nagovoru predsednika gasilskega društva Petra Tajča se je občni zbor začel. Poročila o delu društva so prebrali predsednik, poveljnik, tajnik, gospodar, blagajnik in nadzorni odbor. Iz njih je bilo razvidno delo društva v preteklem letu. Naj na kratko naštejemo kaj vse smo delali lani. Enkrat tedensko po 2

uri sta imeli ženska in moška desetina redne gasilske vaje, udeležili smo se dveh gasilskih tekmovanj, v oktobru, mesecu požarne varnosti, smo nastopali z ostalimi gasilskimi društvi na taktičnih gasilskih vajah po drugih tovarnah in šoli v občini, ob lanski povodnji, ki je bila 31. 7. popoldne in zvečer, smo pred poplavo reševali klet hiše v Mekinjah. Udeležili smo se slavnostnih parad po ostalih društvi, naredili v tovarni več požarnovarnostnih pregledov in pregled hidran-

tnega omrežja, redno pregledovali in vzdrževali našo gasilsko opremo ter očistili in pripravili za zimovanje počitniški dom na Rabu. Za praznik podjetja smo stregli pijačo na zabavi v Domžalah. Skrbeli smo, da se je članstvo tudi strokovno izobraževalo in se udeleževali pogrebov za preminulimi člani drugih gasilskih društev. Tudi v naše vrste je posegla smrt; iz njih je za vedno odšla ustanovna članica našega društva Nežka Eržen. Požari so bili v

tovarni samo trije in še ti začetni, katere so pogasili delavci sami.

V nadaljevanju občnega zbora se je razvila razprava o nadaljnjem delu društva. Kljub novonastalim spremembam v podjetju in gospodarskim težavam, bo društvo nadaljevalo svoje delo, kajti požarna varnost v tovarni je na prvem mestu. Nakazano je bilo še nekaj nalog, ki pa jih bomo v tekočem letu skušali uresničiti. Sprejeli smo tudi program dela za letošnje leto, saj praznujemo 20 letnico našega društva. Zato so bile ob tej priliki podeljene diplome, ki jih je izročil predsednik Občinske gasilske zveze Kamnik Jože Osenar gasilcem in gasilkam za vestno in prizadevno delo v društvu.

Za **10 let** so jih prejeli: Nežka Cvirn, Marinka Slevce, Sonja Temlin, Helena Zika, Miro Rems, Miha Papler, Ivan Škrbinc, za **20 let**: Alojz Konda, Milena Podgoršek, Peter Tajč, Miro Vrhovec, Majda Mali, Milan Avbelj, Ivanka Ulčar, Olga Breznik, Drolc Štefka in za **30 let**: Anton Jeglič.

Pred nedavnim se je upokojil član našega društva Miro Vrhovec, za njegovo delo v društvu se mu je predsednik zahvalil za ves trud in mu izročil darilo v spomin in ga predlagal za častnega člana društva.

V obširni razpravi, ki je potekala po podanih poročilih, smo obravnavali tekočo problematiko ter potrdili delovni in finančni plan za tekoče leto.

Tone Jeglič

Ljubljanski zmaj

DELOVNA ZAPOVED V SVILANITU JE POTROŠNIK

V naši tovarni besedo Potrošnik izgovarjamo s posebnim spoštovanjem in pišemo z veliko začetnico! V mislih je vedno z nami: ko tkemo brisače, se še posebej trudimo, da ne izgubijo mehko-be cvetnih glavice bombaža; ko jih barvamo, skušamo pričarati mavrico barv, ki so hkrati lepe in moderne; ko šivamo kopalne plašče, jim dodamo motiv, ki jih spremeni v del garderobe, ki ni samo koristna in udobna, ampak tudi lepa in zanimiva, da celo ženska z navijalkami v laseh ni v njem nič manj ljubka. Pa znamo v Svilanitu narediti tudi prelepe rute k narodni noši, vse židane in prav takšne, kot so jih nosile naše babice. A v mislih nimamo vedno le nostalgije po starih časih; radi stopamo po najdrznejših modnih stopinjah; nastajajo prekrasne volnene in svilene rute, šali, kravate in robčki ter metuljčki – modni dodatki, ki se pogumno spogledujejo z zapovedmi sodobnega oblačenja.

Čeprav se je delovno leto komaj začelo, smo se s svojimi izdelki že v prvih tednih novega leta kar dvakrat posta-

vili pred oči potrošnikov. S programom frotir izdelkov smo se predstavili na sejmu »hišnega tekstila« Heimtex v Frankfurtu, na katerem je bil s svojimi izdelki prisoten domala ves svet. Po obisku sodeč, ki se ni končal zgolj pri opazovanju izdelkov, ampak tudi pri dogovarjanju o nakupu naših proizvodov, smo z zadovoljstvom ugotovili, da smo imeli pri našem delu v tovarni v mislih pravega Potrošnika: takšnega, ki ne sega samo po kvalitetnih, ampak tudi modnih in uporabnih izdelkih.

Na sejmu MODE 90 v Ljubljani smo se predstavili z bolj razširjeno kolekcijo, kar nam je letos prvič omogočil tudi

večji in »uglednejši« prostor na razstavišču; programu frotir izdelkov smo dodali še program modnih dodatkov. Razstavljeni plašči z mehiško motiviko, ki je letošnja modna zapoved po Evropi, so se v rjastih, olivnozelenih in vijoličastih barvah poigrali z domišljijo obiskovalcev. Brisače z enako motiviko pa so spominjale prav na vroče mehiško sonce. Nič manj zanimivi niso bili izdelki, ki so se razkazovali v intenzivnih barvah: črni, fluorescentno zeleni, ciklamni in sivo beli. Imenitni žakarski vzorci so poudarjali športno modo, še posebno pa je bila zanimiva njihova uporabnost; takoimenovani

Sejem

Priznanja

Moda 90' Ljubljana:

Kipec Ljubljanski zmaj (moda za prosti čas)
Diploma modni kreatorki M. Sušnik
Diploma (modni dodatki)

Intertekstil Zagreb:

Kristalni globus (podeljuje ga ženska revija Svijet za modne dodatke)

Mednarodni pomladanski sejem mode Sarajevo:

Zlata plaketa (za metuljčke in kravate)

Modest Skopje:

Kipec Biljana (za kolekcijo frotir plašči in brisače)
Zlata plaketa kreatorki M. Sušnik

Sejem Beograd:

Strokovna komisija v Beogradu nas ni opazila. Opazil pa nas je novinar »Politike«, ki je 18. februarja 1990 med drugim zapisal: »Če bi se podeljevala nagrada za najlepši razstveni prostor, bi tokrat prvo mesto verjetno pripadalo Svilanitu iz Kamnika, ki je imel vrhunsko urejen razstveni prostor s fontano in okusno urejenimi barvami. V takšnem ambientu so kopalni plašči v stilu Meksika in panterjevega krzna plenili poglede vseh, ki imajo občutek za lepo.«

ŽIV – ŽAV

»double face« plašči se lahko nosijo na obe strani. Na eni strani je frotir tkanina, na drugi strani bombažna; z nakupom enega plašča, smo pravzaprav domov prinesli dva.

Statua Ljubljanski zmaj in diploma našim modnim oblikovalcem sta bili priznanji za našo »delovno« zapoved: Potrošnik, z veliko začetnico!

Program modnih dodatkov po lepoti in modi ni zaostajal za frotir izdelki. Pri njihovem nastajanju smo upoštevali vse modne zapovedi: kravate so postale širše: veliko je cvetličnih vzorcev, zelo modne in »pogumne« pa so kravate z nenavadnimi, »smešnimi« motivi (karikaturami, pop scenami, z liki žensk...). Nemalo vzdihov so požele velike volnene rute.

V program modnih dodatkov so bili tokrat vključeni tudi telovniki; dodali smo jim iz enakega blaga tudi kravato ali metuljček.

Diploma za modne dodatke nam je potrdila, da so stopinje, po katerih hodimo, prave. Poslovni partnerji pa so zelo navdušeni nad »Svilanitovo hišo«, v kateri lahko izberejo vse vrste modnih dodatkov.

Sejem bil je živ; živ v pravem pomenu besede, saj je bilo tudi v našem poslovno delovnem prostoru vseskozi čutiti živahen trgovski utrip. Ob zaključku sejemskega živ-žava smo bili zadovoljni vsi: mi, ki smo ponujali, poslovni partnerji, ki so z veseljem kupili, za Potrošnike seveda. Zato se v Svilanitu piše Potrošnik z veliko začetnico.

Bi radi poklonili svoji ženski nekaj posebnega? Nekaj, kar jo bo spominjalò na vas...

Podarite ji eno od lepih Svilanitovih rut! Kadar bo sama z NJO, bo čutila NJEN in vaš topli objem!

VAHIDA DEDUŠIĆ – ŽENSKA, KI VE, KAJ HOČE

Čeprav ni naša sodelavka, je pogosto v mislih z nami, z našimi izdelki. Je komercialistka v trgovski hiši BOSKA v Banja Luki, za katero mnogi trdijo, da je edinstvena; pa je tudi pravi poslovni bisserček, saj po uspešnosti prodaje sodi na tretje mesto v Jugoslaviji. Vahida je nanjo zelo ponosna; nemogoče je spregledati sijaj v njenih očeh, ko govori o njej. Pa se njen pogled ni spremenil, ko je na sejmu mode v Ljubljani spregovorila tudi o dolgoletnem sodelovanju z našo tovarno. Več kot petnajst let že

traja; ne more mu pripisati nobene sence nerazumevanja. Prodaja naših izdelkov je zelo uspešna, posebne prodajne akcije pa prispevajo k »živahnosti« prodaje; prav v tem trenutku Vahida in Martina že snujeta posebne prodajne dni v mesecu marcu, sledili pa jim bodo tudi meseca maja, ko bo trgovska hiša Boska potrošnikom ponujala modne dodatke Svilanit, kot nalašč primerne k maturantskim oblačilom.

Sicer pa je v trgovski hiši Boska namenjenih več prodajnih mest Svilanitovim izdelkom: vsem na obeh je prodajno mesto tik ob vhodu v trgovino, svileni program pa se ponuja kar v dveh etažah. Moški »botique« se ponaša z najmodernejšimi kravatami in šali, prekrasne Svilanitove rute pa se ženskam ponujajo na posebnem prodajnem pultu. Vahida pravi, da so Svilanitovi izdelki res dražji od konkurenčnih, vendar se zato ne prodajajo slabše. Svilanitovi iz-

delki imajo svoje zveste potrošnike, ki želijo Svilanitove vzorce in barve, ki siliijo iz sivega povprečja podobnih izdelkov.

Z nami se je veselila priznanj, za katera meni, da so prišla v prave roke. Vahida se je ob obisku našega razstavnega in poslovnega prostora v Ljubljani počutila, kot da je prišla domov. Nadvse ceni pristnost odnosov z našimi komercialisti, ki presegajo zgolj poslovni odnos. Zaradi teh so drobni problemi poslovanja hitro pozabljeni.

Vahida Dedušić je posebna ženska. Odločna in resna, pravi primerek poslovne ženske, ki se že naslednji trenutek spremeni v človeško toplo žensko, ki se zna od srca smejati. Ob prihodu našega prvega moža v komerciali, je prejela kompliment, napisan njej na kožo: »Vahida je pravi kupec: razmišlja najboljše za svojo in Svilanitovo hišo. To je ženska, ki ve, kaj hoče.«

SEJMI, SEJMI, SEJMI...

Veliko govorimo in pišemo o uspešni predstavitvi Svilanitovih izdelkov na sejmi, ki so se drug za drugim vrstili prva meseca v letu. Bili bi krivični, če bi prezrli ljudi, ki skromni in tihi ždiyo za hvalospevi, ki so pravzaprav namenjeni tudi njim.

Ena teh je gotovo **Milena Sušnik**, naša modna oblikovalka za konfekcijske izdelke. Vesela je, da so bili obiskovalcem sejma frotir plašči z mehiško motiviko všeč. Tudi tako imenovani »double face« plašči so predstavljali pravo poživitev in kritike napovedujejo, da bodo zaradi uporabnosti našli pot do potrošnikov. A najbolj je vesela praznega skladišča, ki jo navdaja z optimizmom, da je bila na pravi poti.

Milena je redkobesedna sogovornica. Čisto drugačna pa je v odnosu do svoje skicirke, njene najbolj zveste spremljevalke. V njej je Milena zelo

»gostobesedna«: linije krojev, okrasni šivi, barve, aplikacije – to so »besede«, s katerimi Milena polni beležko.

Navdih za svoje delo išče vsepovsod in vsak čas. Prav v času najinega pogovora se je pripravljala na obisk sejma ženske mode v Düsseldorfu, edinega sejma, ki prikazuje tudi frotir plašče. Zato se mora Milena pogosto ozirati po modnih smernicah konfekcije in te projecira na frotir plašče in metražno blago. Išče detajle, ki oživijo frotir plašče in brisače in povezujejo kolekcijo izdelkov v zaključeno celoto. Pri »oživljanju« njenih skic ne pozabiti omeniti številnih sodelavcev in sodelavk, ki so pravzaprav zaslužni, da skice iz njene beležnice oživijo. Ne pozabi pohvaliti tudi svoje sodelavke Andreje, ki od nje prevzema tehnološki del ustvarjanja modelov. Mlada sodelavka jo je zelo razbremenila in meni, da je tudi za Svilanit pomembna delovna pridobitev.

Milena je v svoji skicirki že leto dni pred nami. V njej je poletje 91'; strani beležke so polne barve vode – zdaj so tirkizno modre, zdaj zopet drugače modre. Zelo osvežujoče je poletje v njeni beležnici.

Bogvedi, kje je Milena s svojo spremljevalko ta trenutek. Morda išče utrinek kje ob potočku in hoče ujeti prav ton njegove bistrine – za svoje in naše bodoče izdelke.

*Ko stopim iz vode,
me nežno obriše ...
in ogreje ...
privije se k meni in
boža kapljice z
moje kože ...
spremlja me v
kopalnici, pri
bazenu ...
na morju ...
pospremi me do
sobe ...
... frotirni plašč in
brisača Svilanit.*

Mama je od vseh ljudi
najboljša na svetu,
ker se mi rada smeji
in ker je par očetu.

Z mamo se oče poljublja,
z njo hodi spat in z njo vstaja
in kar naprej ji obljublja
vse od kraja.

Z njo se fotografira,
objet preko rame,
in z njo se prepira,
kadar se vleče zame.

Mama očetu bere misli
in vse njegove želje ugane.
Pomaga mu, kadar so dnevi kisli,
ali če z levo nogo vstane.

Mama ne more biti sama,
ali imeti za par kakšnega strica.
Saj vsi vemo, da je mama
boljša očetova polovica.

Le kako bi bilo očetu
brez mame,
ko bi ga le pol hodilo po svetu
in nič ostalo zame?

Niko Grafenauer: *Mama*

Začutil sem tihe korake na stopnicah.
Prišla je mati; stopala je počasi in
varno, v roki je nesla skodelico kave.
Zdaj se spominjam, da nikoli ni bila
tako lepa kakor v tistem trenutku.
Skozi vrata je sijal poševen pramen
opoldanskega sonca, naravnost materi
v oči; večje so bile in čistejše, vsa
nebeška luč je odsevala iz njih, vsa
nebeška blagost in ljubezen. Ustnice
so se smehljale kakor otroku, ki
prinaša vesel dar.

Ivan Cankar: *Skodelica kave* (odlomek)

PRIZNANJA NAŠIM SODELAVCEM

Na zadnji svečani seji vseh delavskih svetov DO Svilanit pred novim letom so bila podeljena državna odlikovanja nekaterim našim zaslužnim delavcem.

Predlog kandidatov so izdelale družbeno-politične organizacije podjetja s pomočjo strokovnih služb in ga že v začetku aprila 89 poslale v obravnavo občinski komisiji za odlikovanja. Vse leto smo čakali in se spraševali kaj je z našim predlogom, a odgovor se je vedno glasil: Še malo počakajte! V pogovru mi je predsednica komisije razložila, da je postopek za tako visoka odlikovanja precej zahteven in dolg. Najprej je potrebno napisati predlog z obširno obrazložitvijo, izpolniti kup obrazcev, nato pa občinska komisija prične s postopkom. Glede na vsebino predloga pa se lahko odloči in predlaga večje ali manjše odlikovanje. To vse posreduje republiški komisiji v Ljubljano, le-ta naprej v Beograd in potem gre vse po isti poti nazaj do nas.

V Svilanitu imamo malo državnih odlikovancev. Ob praznovanju tovarne leta 1974 je prejelo petindvajset delavcev državna priznanja, potem šele leta 1985 en in leta 1988 še devet delavcev. Torej tudi sami nismo dovolj kontinuirano skrbeli zato, da bi glede na uspešno gospodarsko rast tovarne, za kar imajo nedvomno največ zaslug njeni delavci, dobili za to tudi družbeno priznanje.

Svečana podelitev je potekala skromno in prisrčno. Odlikovanja je izročil v imenu Predsedstva SFRJ predsednik občine Kamnik tov. Maks Lavrinc.

Kdo so odlikovanci? Vsi so naši stari znanci s strani Tekstilca. O njih smo pisali in se z njimi pogovarjali ob različnih priložnostih ob delovnih jubilejih, ob napredovanjih, bili so med oktoberskimi nagrajenci...

MEDALJO DELA

za prizadevanje in uspehe pri delu je dobila **Štefka Štupar**. Štefka je dosegala dobre rezultate pri delu in bila v delovni organizaciji zelo aktivna. Žal se je morala zaradi boleznih predčasno upokojiti, vendar jo na Svilanit vežejo lepi spomini.

RED ZASLUG ZA NAROD S SREBRNO ZVEZDO

za zasluge in uspehe pri delu pomembne za socialistično graditev države je prejel **Emil Jenko**. Emil živi s tovarno

že 31 let. Njegovo delo nam odkriva človeka, človeka, ki si je izbral za življenjski moto napredek in delo v stroki. Izobraževal se je ob delu in napredoval od vajenca do vodje obrata tkalnice. S svojim znanjem in organizacijskimi sposobnostmi je prispeval, da se ob zamenjavi statev ni zmanjšala proizvodnja frotirja. Sodelavci ga spoštujejo, ker je dosleden in delaven.

RED DELA S SREBRNIM VENCEM

za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za napredek države so prejeli:

Marija Balantič, vodja adjustirnice, za svoje dolgoletno delo in za prizadevanja pri uvedbi in dograjevanju sistema norm v proizvodnji šivalnice. Poleg strokovnega dela pa je bila Marija tudi ves čas aktivna v organih samoupravljanja, za marljivost in vestnost pri delu pa je dobila tudi oktobersko nagrado.

komisije za izgradnjo vodovoda pa je vaščanom Srednje vasi pomagal priti do vode.

Nada Juhant je izredno uspešna pri delu v krojilnici konfekcije, saj je od njene natančnosti precej odvisna kvaliteta izdelkov, predvsem za izvoz. Nada je bila nekaj let mentorica novim sodelavkam, veliko jih je uvedla v delo v proizvodnji in ima z njimi izredno človeške odnose.

, vodja obrata konfekcije je v Svilanitu že tudi dolga leta. V tem času je opravljala različna dela in naloge. Veliko je sodeloval v samoupravnih organih in je trenutno predsednik delavskega sveta DO. Kot obratovodja dosega s svojo pronicljivostjo vidne rezultate, predvsem je pomemben njegov prispevek k večjemu izvozu izdelkov na zahteven evropski trg.

Kregar Vera svoje delo na odpremi blaga v Svili opravlja izredno vestno, saj se zaveda, da bi prepozno izdobljene količine lahko ostale neprodane. Vera z veliko odgovornostjo rešuje vsakdanje probleme in je v veliko pomoč neposrednim vodjem dela.

Marjan Novak vodja programa Svila, je s svojimi sodelavci veliko prispeval k temu, da si je kravata »Svilanit« ustvarila ime na jugoslovanskem trgu.

Alojz Golob, naš poklicni gasilec, čeprav tik pred upokojitvijo še vedno zelo aktiven in z nezmanjšanim delovnim utripom in voljo vzgaja mlade delavce v našem gasilskem društvu. Lojze je bil dolga leta zidar, a je zaradi zdravstvenih težav začel opravljati delo gasilca. Tudi v samoupravnih organih je rad sodeloval, kot predsednik

Svoje napore je usmeril v zasledovanje evropske mode in tehnologije in ju uspešno uporabljal pri svojem delu.

Florijan Torkar velja v podjetju za dobrega tekstilnega strokovnjaka. S svojim delom in znanjem si je pridobil zaupanje tako strokovnih sodelavcev kot delavcev v proizvodnji. Pod njego-

vim vodstvom se je uvedla v obratih Frotirja nova sodobna tehnologija, s pomočjo katere se dosegajo boljši poslovni uspehi.

Mogoče je izrazil občutke vseh prejemnikov odlikovanj Emil, ki je ob sprejetju državne nagrade dejal:

»Zelo sem vesel priznanja in ne vem, če sem ga res zaslužil. Vsekakor mislim, da je to nagrada tudi za vse moje sodelavce, kajti zaslužili smo si jo vsi, saj en brez drugega nismo nič – skupaj moramo delati, da je uspeh tu. Hvala!«

Vsem prejemnikom državnih odlikovanj še enkrat iskreno čestitamo!

Ta trenutek je daljno sonce poslalo svoj prvi sončni žarek na dvorišče in po njem se je razlila prelepa svetloba.

Sredi te svetlobe je stala mati, prečudno lepa in vsa ožarjena, kakor prikazen iz nebes. Planil sem pred njo s polnim naročjem cvetlic in ji zmagoslavno zaklical:

»Mati, mati . . . solzice . . .«

Topil sem se od same sreče in neizmerne navdušenosti.

Materin obraz je pokrnil blažen smehljaj, presrečna je iztegnila roke za solzicami in jih nesla k licu. Preden pa je mogla vsrkati njih sveži opojni vonj, so njene oči zdrsnile in se povesele name.

»Kaj pa ti je, pobič, da se jočeš . . .?«

Moje oči so bile polne težkih solz zaradi premaganega strahu, ki pa jih v svojem zmagoslavju nisem čutil. Mati je spoznala mojo veliko žrtev ter me je rahlo in nežno pobožala po laseh.

Prežihov Voranc: *Solzice* (odlomek)

**Upokojili
so se**

ŽENSKA, DA MALO TAKIH!

Milina in skromnost sta človeški vrline, lastni le redkim. Če je njuna sopotnica še pridnost, potem je človek takšnih lastnosti bogat človek. Srečen! Pa ne zamahnimo takoj z roko, češ, da takšnih ljudi ni. So, le opazimo jih ne in se tega pravzaprav zavedamo šele, ko nenadoma ostanemo brez vsakdanjega izvira njihove dobre volje in potrpežljivosti. Zato ob odhodu **Jožice Brojan** v pokoj čutimo, da smo z njo v naši tovarni prikrajšani za njeno svetlo senco, ki smo jo komaj zaznavali dolgih petintrideset let.

Jožica Brojan

Skoraj 26 let je bila tkalka. Najboljša delavka, vzornica mlajšim, tovarišica, da malo takih. Delavka, brez izhodnega kartona, kajti njena prva in zadnja misel je bilo vedno delo v tovarni. Čeprav mati treh otrok in gospodinja na kmetiji, nam nikoli ni dala slutiti, da jo delo v tovarni utruja in ji jemlje moči. Če se je slabo počutila, je doma nabirala moči za delo v tovarni. Nikoli obratno, kajti Jožica počitka v tovarni, da bi ji ostalo več energije za domače delo, ni poznala!

Pred sedmimi leti je bila Jožica premeščen na »lažje delo« – kontrolo blaga. Poslovala se je od svojih dolgoletnih sodelavcev, ropota statev in naporenega dela tkalke. Misel, da je delo kontrolorke lažje delo, je iz trte zvita, saj vozički z balami blaga, težki vsaj 250 kilogramov niso mačji kašelj, še za močnega možaka ne. Ampak Jožica se ni pritoževala. In zato, ker je takšna bila, ji je bilo marsikdaj naloženo tudi delo, ki bi pri manj potrpežljivem delavcu povzročilo mnogo kritike.

Smo morda njeno milino in skromnost, njeno pridnost in potrpežljivost torej zlorabljali?! Če smo, potem je bilo to nehote. Bila je le delavka, ki smo ji brezmejno zaupali vsako delo. Bila je delavka, ki si je v Svilanitu prigarala velik kos upokojenskega kruha. Želimo se ti zahvaliti za izjemne vrline, zaradi katerih ti želimo vse dobro.

TEŽKO JE ZAPUSTITI SVOJ DRUGI DOM...

Ivanka Pavič je ena tistih, ki še kot petnajstletna deklica ni vedela kaj je trim, pa si je vendar vsakodnevno v lepem in slabem

Ivanka Pavič

vremenu s kolesom utirala pot iz Loke preko Mengeškega polja do Svilanita v Šmarci. Kot mi je povedala sama, je morala delati na različnih delovnih mestih. Začela je s previjanem barvane preje iz štren, nato je v barvarni mešala štrene po floti v koritih, naučila se je tkati na ročnih statvah, zatem je šla na veženje oz. prifrkovanje osnov in to delo je opravljala z velikim zadovoljstvom. V Šmarci je bila razporejena za snovalko in kasneje natikovalko ter zaključila svoj »delovni program« na nalogah predelavke na previjanju. Imela je sicer medtem priložnost dobiti delo bližje doma, vendar so ji korenine pognale v Svilanitu že pregloboko, da bi jih lahko presadila. Svilanit ji je pomenil veliko in ga je imela za svoj drugi dom, v katerem se je počutila

povsem varno do tistega velikega požara v tkalnici. Še danes se zgrozi, ko se spomni na tiste dni.

Ivanka se je prijetno počutila med sodelavci, bila je zadovoljna tudi z vodji dela in pri tem nekoliko samokritično ugotavlja, da je pripravljenost za konstruktiven dialog tudi včasih nekoliko odvisna od trenutnega razpoloženja posameznika.

Ko sva se v pogovoru dotaknila še njenih načrtov za prihodnost je povedala, da ima za sabo dokaj težko prehojeno pot, zato pa želi nuditi svojim otrokom tisto, česar sama ni bila deležna v svojih mladih letih. Ena njenih želja je tudi, da bi v Svilanitu še naprej uspešno poslovali in se med seboj dobro razumeli in pravi, da bi bila rada še naprej ponosna na tovarno, kjer je preživela velik del svojega življenja.

Tudi jaz se ob tej priložnosti v imenu sodelavcev Ivanki zahvaljujem za njene dobre želje, predvsem pa za njen delež, ki ga je pustila nam vsem v dobro. Želim ji tudi, da bi bila zadovoljna s svojim zdravjem in prežela čimveč lepih pokojnin.

Stane Poljanšek

MARLJIVA DO ZADNJEGA

Zares neusmiljeno, toda zanesljivo si utira čas svojo pot. Tudi **Milka Balantič** je v to pravilo komaj verjela, dokler ni prišel zanjo zadnji delovni dan v Svilanitu. Čeprav je dobila zamenjavo na svojem delovnem mestu se je očitno kar nehote vračala k svojemu delovnemu pultu, kot da ima še in še za postoriti preden se zaključi njena zadnja izmena. Približno taka pa je bila Milka vse tja od novembra 1954 leta, ko se je pričel preizkus njene vztrajnosti v Svilanitu, najprej kot tkalka, kasneje kot snovalka in nazadnje kot predelavka na snovanju. Nisem je spraševal kaj vse je doživljala ves ta čas, saj vem, da je živela s Svilanitom v

Milka Balantič

težkih časih negotovosti, od uvedbe prisilne uprave do uspehov, ki so sledili ob kasnejši izgradnji in modernizaciji tovarne.

Ob vsakem stiku z Milko, poslovnem ali privatnem si takoj dobil vtis dobre vzgoje,

poštenosti in nepokvarjenosti in te vrline so se pri Milki oplemenitile z marljivostjo. Prav prijetno se je bilo pogovarjati z njo o delovnih problemih pa tudi o vsakdanjih težavah, združenih s skrbjo za dostojno življenje. Ko sem jo vprašal za njene načrte po upokojitvi mi je povedala, da ji skoraj zagotovo ne bo dolgčas. Nekaj več bo posadila na svoji njivici, kar ji bo vsekakor dobro brodošlo, pa tudi svoji mami, s katero se dobro razumeta, bo lahko posvetila nekaj več časa.

Seveda ne morem mimo tega, da Milki ob koncu ne bi zaželel dobro počutje in predvsem veliko zdravja. V imenu sodelavcev se ji zahvaljujem za njenih 35 let nesebičnega dela in njen delež, vgrajen v mozaik današnje tovarne.

Stane Poljanšek

STROG – TAKŠEN JE MORAL BITI!

Bogomir Vrhovec ni bil sicer član našega kolektiva, toda vrsto let je živel in delal z nami. Upokojil se je tako za Varnost Mengeš, kjer je bil uradno zaposlen, kakor tudi za Svilanit, kjer je opravljal delo varovanja. Vrsto let je opravljal pretežno receptorsko službo. Srečevali smo ga zjutraj ob prihodu

Bogomir Vrhovec

na delo. Nekaterim bo ostal v spominu, da je le redko spregledal drobno jutranjo minuto in bil neusmiljen do zapisovanja tistih, ki jim je bila noč prekратka in so potrebovali kakšno minuto več spanja in kasnejši prihod na delo, kot večina ostalih. Večina ga je v teh zgodnjih jutranjih urah le bežno zaznala, saj je prihod v tovarno potekal na meji med nočjo in novim delovnim dnevom.

Na dopoldanski izmeni mu ni bilo nikoli dolgčas, saj prihodi strank, tovarni promet in še kaj, niso dopuščali, da bi »dremal« na delovnem mestu. Njegovo oko je bilo pogosto tako na delovni mizi ob zapisovanju vsega, kar se je dogajalo, kakor tudi ob bližnji okolici tovarne. Želel je imeti red in bil je natančen. Motili so ga avtomobili, ki so bili pred tovarno nasejani kot izgubljeni

ovce. To ga je motilo tako zaradi izgleda, še bolj pa zato, ker poslovne stranke niso imele kje parkirati, ker tovarni promet ni potekal nemoteno. Pripomb, ki jih je slišal na ta račun, vsi tisti, ki smo to povzročali nismo slišali, hudovali pa smo se nad njim, ko nas je na nepravilnosti opozarjal.

Dolga leta izkušeni so prispevala k temu, da je pogosto opazil stvari, ki se v tovarni ne bi smele dogajati, da moramo razlikovati, kaj v tovarno lahko prinašamo in kaj iz nje ne smemo odnašati.

Njegova opažanja so ostala zapisana v vratarski knjigi, iz zapisnikov je bilo možno razbrati sled delovnega dne. Včasih sicer na pogled nepomemben podatek je bil kasneje velikega pomena, ker je obstojal in se je vedelo, da se je nekaj zgodilo.

Ko je opravljal svoje delo na dela proste dneve, je bilo razbrati, da je čas uporabljal za opazovanje, kaj je v tovarni napačno, kaj bi bilo lahko boljše in kaj nam lahko zagotovi boljšo varnost. Mnogo je bilo pripomb, kje se na objektih in materialu dela škoda oz. kje bi lahko nastala. Pri svojem delu je bil varnostnik, bil je gasilec, bil je tudi član kolektiva. Delo, ki ga je opravljal, je bila njegova služba.

ZAHVALA

Ob smrti najine drage mame se vsem sodelavkam in sodelavcem zahvaljujema za sočustvovanje, izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Nada in Vid Kožlakar

ZAHVALA

Ob smrti moje drage matere se sodelavkam in sodelavcem od srca zahvaljujem za izraze sočustvovanja in denarno pomoč.

Tilka Pestator

ZAHVALA

Ob smrti najinega dragega očeta se vsem sodelavkam in sodelavcem iskreno zahvaljujema za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Jana Koželj in Franc Sušnik

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta se vsem sodelavkam in sodelavcem zahvaljujem za sočustvovanje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Andreja Pavlič

ZA SPOMINSKI ALBUM

*Dedek Mraz je
prižgal iskrice v
otroških očeh*

Dedku in njegovi družini sem nekaj lepega prišepnil na uho . . .

... za moj pogum pa me je obdaril

Tudi palčki se nas razveselijo

K Dedku
smo prišli majhni in
tudi malo večji

Tale slikca bo za moj spominski album

Jaz paket že imam, ti ga boš pa še dobil

Le kaj se skriva v tej vreči?!

Sta lahko prinesla ta težka paketa domov?

Posnetek za Dedkov spominski album

Švilunit

61240 KAMNIK, KOVINARSKA 4, JUGOSLAVIJA, TELEFON: (061) 831-711, TELEX 31 318 YU FROTIR

Živahni objemi toplote